

Rapport nr. 941

GLOBAAL ONDERZOEK NAAR DE BODEMGESTELDHEID
EN DE BODEMGESCHIKTHEID VOOR AKKERBOUW VAN
ENKELE PERCELEN IN DE NUDE (GEM.WAGENINGEN)

22 JULI 1970

Stichting voor Bodemkartering
Staringgebouw
Wageningen
tel.08370-6333

Rapport nr. 941

GLBAAL ONDERZOEK NAAR DE BODEMGESTELDHEID
EN DE BODEMGESCHIKTHEID VOOR AKKERBOUW VAN
ENKELE PERCELEN IN DE NUDE (GEM.WAGENINGEN)

door B.H. Steeghs Ing.

Wageningen, juli 1970

N.B. Niets uit dit rapport mag zonder toestemming van de Stichting voor Bodemkartering worden vermenigvuldigd of in andere publikaties worden overgenomen.

I N H O U D

	<u>Blz.</u>
<u>Voorwoord</u>	4
1. <u>Inleiding</u>	5
2. <u>Resultaten van het onderzoek</u>	6
2.1 Algemeen	6
2.2 Perceel A	6
2.3 Perceel B	6
3. <u>Samenvatting</u>	8

AFBEELDING

1. Situatiekaart, schaal 1 : 25 000	5
-------------------------------------	---

VOORWOORD

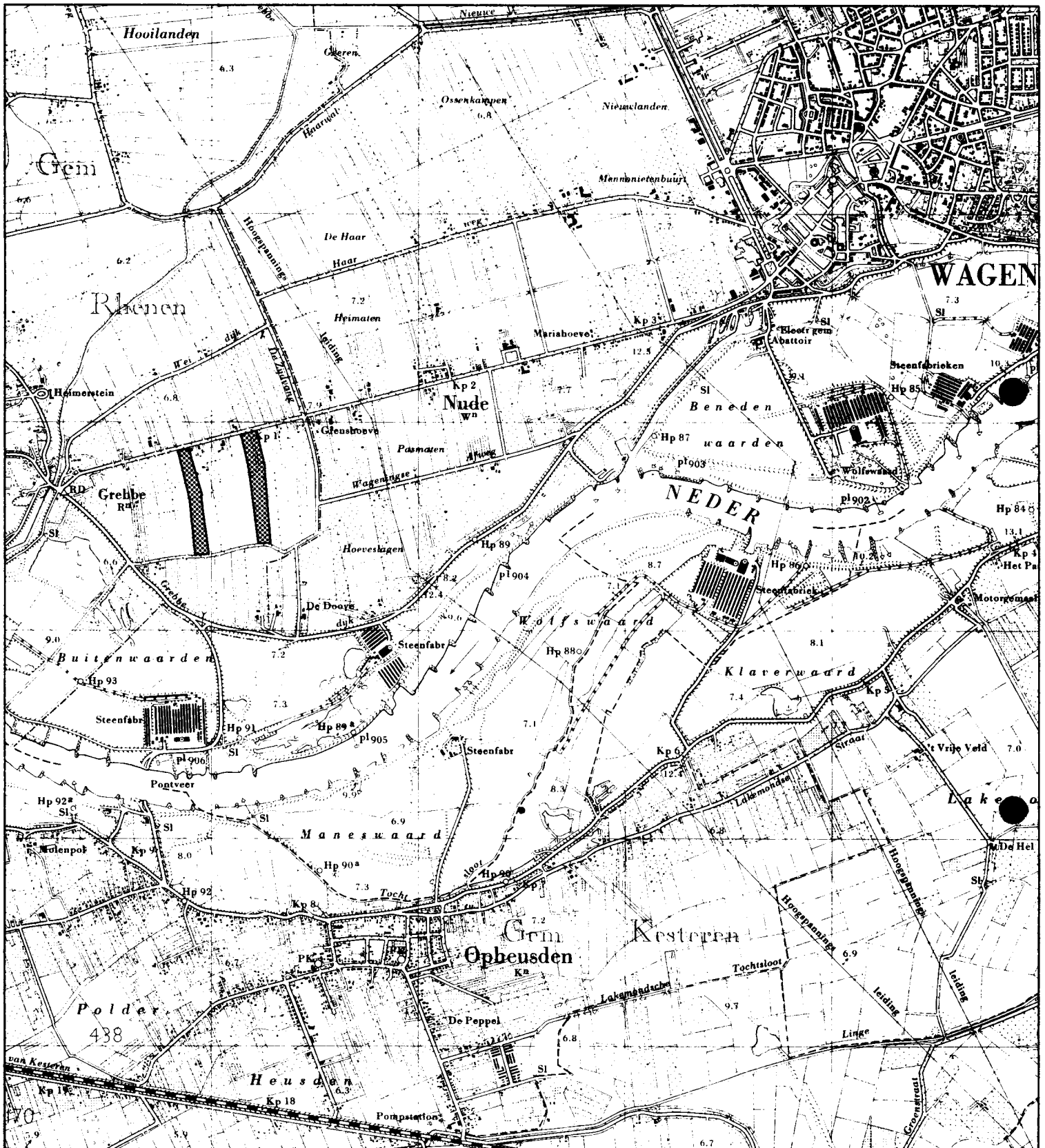
In opdracht van Sluijs Gebr. N.V. Veredelingsbedrijven te Wageningen is, in verband met aanleg van proefvelden, een globaal onderzoek ingesteld op enkele percelen in de Nude (gemeente Wageningen). Het doel was inzicht te krijgen in de bodemgeschiktheid van de gronden voor de teelt van akkerbouwgewassen, in het bijzonder peulvruchten.

Dit onderzoek is uitgevoerd in juni 1970 door B.H.Steeghs Ing., onder leiding van Ir. G.J.W. Westerveld.

DE ADJUNCT-DIRECTEUR,

Ir. R.P.H.P. van der Schans.

70188-673135

Afb. 1. Situatiekaart

Schaal 1:25.000
Top krt. nr. 39 F

1. INLEIDING

De onderzochte percelen liggen ten zuidwesten van Wageningen, op afbeelding 1 is de situatie aangegeven. De oppervlakte bedraagt \pm 8 ha.

Ter vaststelling van de bodemgesteldheid werden de van dit gebied voorhande zijnde gegevens geraadpleegd. Daarnaast is een aantal boringen uitgevoerd tot een diepte van 1,20 m beneden maaiveld.

2. RESULTATEN VAN HET ONDERZOEK

2.1 Algemeen

De onderzochte percelen liggen in een gebied dat behoort tot het rivierkleilandschap. De gronden bestaan er tot minstens 1,20 m diepte uit rivierklei van wisselende zwaarte.

Wat het kalkgehalte betreft kan worden gesteld dat de bovenlaag tot minstens 25 à 40 cm kalkhoudend tot kalkrijk is. Ook de lichtere lagen in de profielen zijn veelal kalkrijk. De zware grijze kleilagen zijn kalkarm.

Hoewel in de bodemprofielen geen duidelijke kwelverschijnselen werden waargenomen, zijn in perioden met hoge rivierstanden de slotwaterstanden eveneens hoog.

Het bodemgebruik is afwisselend:
perceel A is in gebruik als boomgaard, perceel B als grasland.

2.2 Perceel A

De bovengrond bestaat voornamelijk uit bruine klei met 30 à 40 % lutum. Vanaf 30 à 40 cm diepte neemt het lutumgehalte toe, plaatselijk tot 50 %. Deze zwaardere klei is grijsbruin tot grijs. In de ondergrond wordt de klei op de meeste plaatsen lichter. In het noordelijke deel echter gaat de zwaardere laag door, plaatselijk tot beneden 1,20 m. Ook de bovengrond is in dit noordelijke deel het zwaarste.

Perceel A is diep begreppeld waardoor hoogteverschillen van 40 à 50 cm voorkomen. Tussen de greppels is de ligging vlak. De ontwatering is van dien aard dat slechts in natte perioden enig water in de relatief diepe greppels zal voorkomen.

De bodemgeschiktheid voor akkerbouw is matig tot goed te noemen. De bovengrond is zwaar, doch de vrij rulle bruine klei bezit een goede structuur.

2.3 Perceel B

Ook hier bestaat de bovengrond voor een deel uit bruine klei met 30 à 40 % lutum, die op een diepte van 30 à 40 cm overgaat in zwaardere klei met meer grijze kleuren. Plaatselijk echter is de ligging wat lager en is de bovengrond zwaarder (tot 45 % lutum). De klei is dan bruingrijs tot grijs van kleur en

vanaf 25 à 30 cm zeer zwaar.

De lichtere ondergrond komt in dit perceel op wisselende diepte voor. In de genoemde lagere delen is de laag zware tot zeer zware klei echter veelal dikker dan 1,00 m.

Dit perceel ligt minder vlak dan perceel A. De greppels zijn weliswaar minder diep, doch zoals bovenvermeld komen er duidelijk lager gelegen gedeelten in voor. In deze lage gedeelten is de bovengrond zwaarder en de ontwatering ongunstiger; in natte perioden zal het grondwater tot kort aan het maaiveld stijgen. In de hogere delen is de ontwatering vergelijkbaar met die op perceel A.

De bodemgeschiktheid voor akkerbouw is voor dit perceel als geheel slechts matig, hetgeen veroorzaakt wordt door de onregelmatigheid. De geschiktheid van de hogere delen komt overeen met die van perceel A, de lagere delen zijn duidelijk minder geschikt. Deze laatste beslaan $1/4$ à $1/5$ van de oppervlakte.

3. SAMENVATTING

Perceel A is matig tot goed geschikt voor akkerbouw, perceel B is slechts matig geschikt.

De oorzaken van de mindere geschiktheid van perceel B zijn het voorkomen van gedeelten met een slechtere ontwaterings-toestand en een zwaardere bovengrond met slechtere structuur.

Alvorens de gronden als proefvelden in gebruik te nemen is voor perceel A een egalisatie en een drainage noodzakelijk. Het drainagesysteem zal niet nauw behoeven te zijn.

Perceel B behoeft minder egalisatie doch ten dele zal een nauwer drainagesysteem aangebracht dienen te worden.

Perceel B zal onregelmatiger en dus minder van kwaliteit blijven, voornamelijk door verschillen in zwaarte en structuur van de bovengrond.

Zowel voor perceel A als voor perceel B zal het drainage-systeem moeten uitmonden op een sloot waarin de waterstand geregeld kan worden. Dit omdat het slotenstelsel in de omgeving onder invloed staat van de rivierstanden, waardoor in bepaalde perioden te hoge slootwaterstanden zullen optreden.

Alvorens tot cultuurtechnische maatregelen over te gaan is een gedetailleerder bodemkundig onderzoek noodzakelijk.